

жива та изгора като на празникъ; а нидерландци ти мразили много това нѣшто. Въвождане то на инквизиция та съвсѣмъ нарушавало права та на Нидерландци ти. Нидерландски ти голѣмци повечето си останали католици; нѣ пакъ мразили тайна та инквизиция, та зели да се мѣчатъ да я прѣмахнатъ. За това направили по между си съжзъ, на който члѣнове ти се викали »хези«, сир. сиромаси. *) Главатаръ на тоя съжзъ билъ князь Вилхелмъ Оранскій и графъ Егмонтъ, които били и заповѣдници (сир. губернатори). Вилхелмъ Оранскій билъ отъ германскій княжескій родъ (Насаускій), и на млади години билъ приятель на Карла V, който го обичалъ за умътъ му и за достойнство то му. Той билъ много таенъ та го нарекли »Мълчанъ«. Егмонтъ билъ много юнакъ войвода, нѣ съвсѣмъ не приличалъ на приятель та си Оранскій, който билъ веселъ, безгриженъ и добръ, та за това народътъ много го обичалъ.

Реформация та непрѣстайно се распространявала въ Нидерландия, и колкото повече Испанци ти я гонили, толкова повече народътъ се дразнилъ; така въ нѣкои мѣста народътъ се повдигналъ да исхвърля икони ти и да разваля католически ти црѣкви (1566 год.). Филиппъ, като чулъ за това нѣшто, зель оште повече да ги гони. (Той много пѣти казалъ, че по-добрѣ му е да не царова отъ колкото да царова надъ еретици). Той, намѣсто сестра си Маргирита, пратилъ Херцога Алба, който билъ прочутъ войвода, нѣ билъ и много лютъ човѣкъ. Алба отишълъ въ Нидерландия съ нова испанска войска. Вилхелмъ Оранскій видѣлъ, че работа та отива злѣ, та си

---

*) Ето какъ си зели тоя прѣкоръ. Еднажъ нѣколко стотини боляре отишли въ Брюселя при управителка та да я молеть да направи да не се гонеть толкова еретици ти. Маргарита, като видѣла толкова боляре, смаяла се. Нѣ единъ отъ нейни ти свѣтници ѝ реклъ, че нѣма зашто да се бои »отъ тия сиромаси.« Боляре ти се научили за това нѣшто и отъ тогава сами се нарекли хези.